

at ligeledes Rævenes Antal er taget af i en overordentlig høj Grad. Det vil med andre Ord sige, at vigtige Livsmuligheder forringes for Grønlænderne, og jeg tror rigtignok, det høje Ministerium bør have sin Opmærksomhed henvendt paa Fredningsbestemmelser af forstandig Art, som kunde bidrage til, at de jagtbare og betydningsfulde Dyrs Antal efterhaanden igen forøges.

Fremdeles savner jeg ogsaa hos de højtærede Ministre nogle Bemærkninger vedrørende eventuelle nye Livsmuligheder i Grønland. Det vil dog være rigtigt, at man fra dansk Side sætter megen Energi ind paa at ophjælpe saavel Faareavl som Fiskeri og Hvalfangst i Grønland. Det er meget vanskeligt for den, der aldrig har været der, at se, hvor store Muligheder der er, men jeg er tilbøjelig til at tro — jeg siger det med alt Forbehold, men jeg er tilbøjelig til at tro, at der er ret betydelige Muligheder for Udvikling af disse Næringsveje, naar man griber Tingen rigtigt an. Derfor tror jeg, man bør sætte megen Energi ind paa at oplære Grønlændere til disse Næringsveje i højere Grad, end det hidtil er sket, eller at man, som jeg har antydnet, maaske burde forsøge en Kolonisation med Danske i visse Egne.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg har savnet nogle enkelte Ting i selve Lovforslaget. Det Udvalg, der har været nedsat, har blandt andet stillet Forslag om, at der for Grønland skulde være Adgang til at opnaa Aldersrente og til at faa en Ulykkesforsikring, saaledes som Tilfældet er i Danmark. Jeg ser ikke nogen Bestemmelser desangaaende og har heller ikke hørt nogen Bemærkninger fra de højtærede Ministre om den Ting.

Jeg vil gerne have Lov til, da jeg nu er blevet Ordfører i denne Sag, at gøre et Par Bemærkninger af mere almen Karakter vedrørende det Sprog, der er i vor Lovgivning. Det forekommer mig, at vore Lovgivere ikke er omhyggelige nok med det Sprog, som man benytter sig af i Lovenes Paragraffer. Efter min Opfattelse bør en Lovparagraf affattes saaledes, at ethvert velbegavet Menneske kan læse og forstaa Paragraffens Indhold, og ikke i et saa knudret Sprog, at man, naar man læser det, selv om man er vant til at læse Lovparagraffer, maa tage sig til Hovedet og spørge: Hvad er nu egentlig Meningen med denne Lovparagraf? Naar jeg siger dette, beder jeg de to højtærede Ministre, som denne Lov vedkommer, om ikke at opfatte det som et Udslag af en særlig Elskværdighed

overfor de to højtærede Ministre; det er en ganske almindelig Bemærkning, og den kan have Adresse mange Aar tilbage i Tiden.

Jeg vil til Illustration af min Tankegang med den højtærede Formands Tildelse oplæse sidste Stykke af § 3. Det lyder saaledes: „Saafremt de paa den særlige Konto ved Tilgodeskrivning af Driftoverskud henstaaende Beløb skulde naa samme Størrelse som den ifølge Statens aarlige Statusregnskab i den grønlandske Forvaltning indestaaende Kapital, træffes der ved Finansloven Bestemmelse om Anvendelsen af de derefter overskydende Beløb.“ Hvis ikke ærede Medlemmer havde læst Lovforslaget igennem, turde jeg nok udsætte en Belønning til det ærede Medlem, som efter en rolig og sindig Oplæsning vilde være i Stand til at sige, hvad det var, der her var ment. Det samme kan siges paa naturligt Dansk, naar blot man vil benytte relative Bissætninger i Stedet for at skyde den ene Æske ind i den anden. Men det er typisk for den Maade, hvorpaa man affatter Lovene.

Hvis den højtærede Formand tillader det, vil jeg yderligere oplæse et Par enkelte typiske Eksempler. Sidst i § 5 hedder det: „efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse, den paa Handelens Plads i København foregaaende Virksomhed“. I § 6 hedder det: „Under Direktøren ansættes endvidere en af de under Styrelsen hørende Skibsinspektører som Skibsinspektør. Skibsinspektøren varetager alle Besejlingen af Grønland vedrørende Spørgsmaal, herunder særligt Tilsynet med de Styrelsen tilhørende Skibe“. Hvorfor ikke: „De Skibe, der tilhører Styrelsen“? Og i Analogi dermed alle Vegne. Jeg forsikrer det høje Ting, at Lovene vilde blive ganske anderledes tilgængelige, hvis man vilde skrive Lovene paa en saadan jævn Maade i Stedet for med Anvendelse af dette kinesiske Kuglesystem, den ene Kugle inden i den anden, saa de ikke er gennemsigtige og klare. Jeg tror, at naar Lovene affattes saaledes, som de affattes, skyldes det dels gammel Vane, men ogsaa i nogen Grad dette, at man ikke gør sig fuldstændig klart, hvad det er, man vil, og derfor ikke finder den fuldstændig afklarede Form for, hvad det er, der ønskes. Jeg kan ikke tro, at det er af Hensyn til juridisk Fortolkning, at man anvender et knudret Sprog. Tværtimod, jeg tror, at Mulighederne for Fortolkninger begrænses, naar man taler i et klart Sprog.

Endelig har jeg saa til Slutning en Bemærkning vedrørende et Spørgsmaal,